

[Kurt Hansen]

i borgerskabets lommer. Det er alt i alt det, som kommer til udtryk gennem de ændringsforslag, som er stillet fra venstre og konservative til finanslovforlaget.

Det bliver stadig tydeligere, at også socialdemokratiet er klar til at udnytte en krisestrategi, hvor de arbejdsløse bliver brugt som løntrykkere. Vi har set det i forbindelse med decemberindgrebet i 1979, hvor man lavede et aldeles voldsomt milliardindgreb over for de arbejdsløse – et milliardindgreb på årsplan over for de arbejdsløse – i forbindelse med det dyrtidsrøveri, der fandt sted, og hvor man ophævede automatikken i den tidligere regulering. Det kostede ca. 1 mia kr. på årsbasis, hvis man ser på maksimumsdagpengene og på efterlønnen.

Forringelsen er blevet fastholdt, og man har oplevet en yderligere indskrænkning i arbejdsløshedsloven for ganske nylig, dengang et flertal her med udgangspunkt i socialdemokratiet og fremskridtspartiet stemte en mange milliarders besparelse igennem. Hvis vi ser det over en 5 års periode, er det noget med en 5-6 mia kr. på arbejdsministerens konto, der bliver sparet igennem det angreb på arbejderklassen, som socialdemokratiet stod sammen med fremskridtspartiet om at gennemføre.

Vi oplever også, hvordan man fra arbejdsdirektoratets side spyr et hav af cirkulærer ud med udgangspunkt i den såkaldte § 65, der går ud på virkelig at stramme op med hensyn til, hvem der har ret til at modtage dagpenge. Først oplevede vi børnepasningscirkulæret. Så oplevede vi et angreb på de tyrkiske kvinder. Det seneste, vi har oplevet, er de helt uhyrlige udtalelser fra LO-økonom Gunnar Iversen, der har sagt, at der vel er omkring en 10.000–15.000, der i dag modtager dagpenge, som rettelig burde høre ind under bistandskontoret. Denne § 65 giver direktoratet nogle meget vidtgående administrative muligheder for virkelig at stramme til, og det er dødsensfarligt. Men det er selvfølgelig noget, der ikke kommer op til diskussion her i folketinget eller andre steder, hvis det da kan undgås, når direktoratet strør omkring sig med sine cirkulærer, der går ud på at kontrollere, administrere og holde fast tag i, at der bestemt ikke er nogen af de arbejdsløse lønarbejdere, der har mulighed for at smyge sig lidt uden om arbejdsløshedslovens bestemmelser. Vi ved jo udmærket godt,

at de selvstændige erhvervsdrivende har vidtgående muligheder for det. Der er ikke nogen problemer for de selvstændige erhvervsdrivende, men for lønarbejderne bliver det sværere og sværere. Man indskrænker mere og mere. Med udgangspunkt i lovens bestemmelser om, at man skal have en fyldestgørende grund til at sige op, ellers får man karantæne, oplever man, at man laver en bestemmelse, der siger, at det alene er en fyldestgørende grund, hvis man går hen og gifter sig og den anden finder et arbejde i den modsatte ende af landet. Det er den eneste fyldestgørende grund, der tilsyneladende eksisterer for at forlade sit arbejde.

Man må på denne baggrund undre sig såre over, at det ikke er et betydelig større beløb, der figurerer på ændringsforslaget fra regeringen i forbindelse med besparelserne på dagpengene. Når vi sammenstiller de forskellige overgreb, administrative og lovgivningsmæssige, der er blevet kørt igennem i forhold til de arbejdsløse på arbejdsløshedslovens område, så ved vi godt, at det er et alt, alt for lille beløb, som her er blevet optrykt.

De nye tanker, som statsministeren har været ude med, ved jeg godt ligger en smule ud over finanslovsændringsforslagsdebatten, men jeg vil tillade mig at komme med nogle kommentarer til dem alligevel, fordi de har sammenhæng med de besparelser, der naturligvis vil komme på finansloven, hvis noget sådant eventuelt måtte blive gennemført. Jeg vil godt sige, at de tanker, der er blevet fremsat, er dødsensfarlige. Jeg er helt enig med fremskridtspartiet, når det siger, at det er fremskridtspartiets ideer, som regeringen har overtaget. Ja men tag dog og se: det er renlivet fremskridtspolitik, statsministeren har været ude med. Sigtet er klart. Det er det samme som det, fremskridtspartiet ærligt har formuleret, at de arbejdsløse skal presses til at tage arbejde på de værste betingelser, at man skal kunne udskrive de arbejdsløse til tvangsarbejde efter 6 måneder, stort set for en løn, der svarer til, hvad understøttelsen er. Ja men det er det, som fremskridtspartiet har været inde på. Jeg vil godt bede finansministeren om at kommentere, om det virkelig kan være sådan, at der i regeringen er opbakning af den del af fremskridtspartiets politik, som statsministeren lod springe som en bombe i Søndags Aktuelt sidste søndag.